

«Espanya és una dictadura!», «Llibertat per Catalunya!», «Independència!», «Visca la República!»

written by Axel Schönberger | 17 de setembre de 2018

Al voltant d'un milió de persones es van manifestar l'11 de setembre de 2018, Diada nacional catalana, a Barcelona contra la repressió de l'Estat espanyol, que va ser qualificat repetides vegades de «dictadura», contra la vulneració dels Drets Humans del poble català, contra l'il·legal –i especialment contrari als Drets Humans– empresonament d'una part del govern legítim català i d'altres personalitats catalanes. De centenars de milers de goles van sortir als crits de «llibertat» i «independència» i demanant la institució de la República Catalana. Ningú a Espanya, ningú a Europa hauria de creure's encara que el poble català es deixi encadenar i oprimir per Espanya. Ja fa temps que la pregunta no és si Catalunya serà una república independent d'Espanya, sinó quan ho serà i en quines condicions.

La marxa del poble català cap a la llibertat i la independència encara és pacífica i lliure de violència. El president legítim, Carles Puigdemont, i el president executiu, Quim Torra, encara aconseguen que els catalans –malgrat totes les brutalitats i les massives injustícies– segueixin exercint una renúncia unilateral a la violència. Però la ira, la indignació del poble català contra el govern de l'Espanya postdemocràtica de Madrid, contra el rei espanyol, contra una part de la justícia espanyola evidentment corrupta i que vulnera les lleis, contra la Guàrdia Civil i la Policia Nacional, creix diàriament. En cas que es produïssin altra vegada intervencions violentes de les forces policials espanyoles o que s'arribés fins i tot a fer intervenir

l'exèrcit espanyol, en cas que la justícia espanyola gosés condemnar els membres empresonats del govern català i els dos representants d'Òmnium Cultural i de l'ANC a llargues penes de presó, basant-ho en acusacions inventades, sense fonament al dret penal espanyol, i vulnerant l'ordenació processual penal espanyola, pot produir-se a Catalunya una revolta popular contra les autoritats espanyoles. En cas que la Unió Europea segueixi prestant suport a la política catalana del govern espanyol, contrària als Drets Humans i que vulnera de manera esclatant la Constitució i l'ordenament jurídic espanyols, li caurà al damunt una greu responsabilitat pel desenvolupament futur.

En el primer discurs institucional al poble català, el 10 de setembre del 2018, el president executiu Quim Torra va fer referència als esdeveniments dels anys 1713 i 1714, quan la Junta de Braços, en representació de les Corts Catalanes d'aquell temps, va votar per 78 vots contra 45, a favor de la resistència armada contra la imminent invasió espanyola. Es tractava de defensar un dels sistemes parlamentaris i constitucionals més antics d'Europa, que el 1713 ja duia al darrere una història de 500 anys. Aquesta decisió no va ser presa per un rei, sinó pels representants del poble català.

«Aquesta votació ara fa 300 anys va ser amb tota seguretat un dels actes més importants de plena sobirania del nostre poble a l'edat moderna. I els catalans de l'any 1714 la van defensar fidelment fins al darrer moment de lluita de l'11 de setembre, més d'un any després. El seu exemple segueix vivint en el nostre record, com passa sempre a la història dels pobles, quan la bandera de la llibertat es posa per damunt dels interessos propis.

Demà és la Diada nacional de Catalunya, i com ara fa 300 anys estem a una nova cruïlla històrica per la nostra terra. Hem de decidir si, a la vista de les injustícies, de les amenaces, de la por, de la violència, de les presons i de l'exili ens sotmetem o presentem resistència i caminem endavant.

[...]

Per això dediquem aquesta Diada a la llibertat. Perquè la llibertat no fracassa mai. Allò que fracassa és la seva absència.

[...]

Ja ho sabeu, el nostre govern s'ha compromès a realitzar la república. Una república per tots, que hi serà per tots els catalans. Ho farem per tots els presos polítics i per tots els empesos a l'exili i per tots aquells que són perseguits perquè van defensar la llibertat de Catalunya i perquè en el referèndum del primer d'octubre van donar la seva paraula al poble. Aquest és un poble que se sent lliure i que vol ser lliure! Que ha decidit ser amo dels seus propis destins.

[...]

Visca Catalunya lliure! »

Així el president executiu català ha marcat clarament la direcció: Catalunya no acceptarà més temps una dictadura d'Espanya, sinó que prendrà com a exemple la votació del 1713 i passarà a una resistència oberta. L'etapa definitiva de la lluita catalana per la llibertat ha començat l'11 de setembre del 2018. I Espanya no aconseguirà de seguir oprimint per la violència més de dos milions de persones.

Encara no és clar si la disgregació d'Espanya es produirà de manera pacífica i democràtica en el marc del dret internacional o si s'haurà d'assolir violentament. Tot fa pensar que el govern federal alemany i la Unió Europea aposten per la continuació de l'opressió violenta i dictatorial de les ànsies de llibertat del poble català, que els són indiferents les greus vulneracions del dret del govern i dels tribunals espanyols i que estan disposats a donar ales al començament d'una terrible guerra civil dins d'Europa, en tant que toleren i donen suport a les vulneracions més greus dels Drets Humans

que hi ha hagut a Europa des de fa dècades. Hom només pot confiar que els catalans puguin fer la seva independència pacíficament i sense morts dels quals sigui responsable l'Estat espanyol.

Els catalans no renunciaran. Cada repressió que usi la monarquia postdemocràtica espanyola per a impedir la realització de la República Catalana només agreujarà el conflicte, i al final pot conduir a què altres parts dels Països Catalans i el País Basc surtin de l'Estat espanyol. Els catalans tenen tant el dret internacional com l'espanyol de part seva. Els catalans han actuat dins del marc de la Constitució espanyola, encara que el govern de dretes de Mariano Rajoy afirmés el contrari i el mal anomenat Tribunal Constitucional, que seguint criteris alemanys no mereix aquest nom, intentés escampar la falsa llegenda que el dret internacional vinculant a Espanya no ho és i que els articles corresponents a la Constitució espanyola del 1978 no tenen cap efecte legal. Al final els catalans guanyaran i a la Unió Europea no li quedarà altre remei que més tard o més d'hora acceptar la República de Catalunya com a nou membre.

Però la Unió Europea està malmetent el seu nom a tot el món si dóna suport a la repressió, dictadura, vulneració del dret i dels Drets Humans, si vol ignorar el clam del poble català de llibertat, democràcia i independència, i en lloc d'això conserva i protegeix el llegat criminal d'Adolf Hitler i Francisco Franco a Espanya. Europa, que baix que has caigut des de l'octubre del 2017! Si la Unió Europea segueix posant-se al costat de la dictadura i de la repressió, si segueix tolerant i suportant l'opressió de la llibertat i la vulneració dels drets humans a Espanya, tard o d'hora es disgregarà. Actualment traeix sense vergonya els seus propis valors fonamentals i els drets humans de milions de ciutadans de la Unió. Els seus dirigents actuals hauran de responsabilitzar-se un dia davant de la història, per la seva destructora política contra els ciutadans i contra els Drets

Humans.

El jurista d'anomenada internacional Ben Emmerson va expressar en anglès l'11 de setembre de 2018 allò que els experts a tot el món ara per ara ja creuen probable:

«Catalunya serà una república independent ja l'any que ve.»

<https://www.vilaweb.cat/noticies/video-ben-emmerson-catalunya-sera-una-republica-independent-lany-que-ve/>

Encara va ser més clar i també en anglès, el rector de la Universitat de Glasgow, Aamer Anwar:

«El general Franco estaria orgullós d'aquesta Espanya moderna, que actua com una dictadura.»

<https://www.vilaweb.cat/noticies/video-el-discurs-potent-daamer-anwar-no-esteu-sols-no-passaran/>

El jurista escocès va exigir del govern socialista d'Espanya, al que va fer greus retrets, la immediata llibertat de tots els presos polítics i el final de la persecució de tots els polítics catalans exiliats.

Els europeus de bona voluntat, com Aamer Anwar i Ben Emmerson, per qui decència, democràcia i estat de dret no són paraules buides, per qui són importantíssims els Drets Humans, i als qui els és un malson el llegat feixista encara viu a Espanya, donaran suport cada vegada més al clam plural del poble català:

Visca la llibertat!

Visca Catalunya lliure!

Visca la República Catalana!

Article original en alemany (11 de setembre de 2018):

<https://www.change.org/p/12429466/u/23259688>

Traducció de l'alemany al català: Pere Grau i Rovira

Nota del traductor: L'article original ha estat enviat a 88 eurodiputats alemanys i austríacs.